

Lønningsselskabet under V. B. a. 1. 400 Kr. og af det under V. B. b. 1. opførte Beløb 2,600 Kr., ialt 3000 Kr., vil kunne forventes sparet, idet der af sidstnævnte Konto istedetfor den tidligere Lønning til Direktøren for den kronologiske Samling paa Rosenborg, for oldnordisk Museum, ethnografisk Museum og for de antikvariske Mindesmærkers Bevaring nu ifkun udredes et Honorar af 2,000 Kr. aarlig for Besørgelsen af disse Forretninger.

ad V. C. 3die Stykke. Den Usikkerhed, hvorunder det Kongelige Theaters Forhold befindes sig, virker i høi Grad hæmmende paa denne Kunstanstalts Virksomhed og derved igjen paa dens finantzielle Stilling. Øysten til at virke for og i Theatret maa nødvendigvis have en Støtte i en saadan Sikkerhed i dets Stilling overfor Lovgivningsmagten, at der med nogenlunde Sikkerhed kan lægges Planer og gjøres Beregninger ud over den enkelte Sæson, ellers tabe de styrende Kræfter Modet og de mest begavede Kunstneres Interesse fløves efterhaanden under gjentagne Skuffelser. Det er i Erkjendelsen heraf, at man skal fremsætte det her optagne og de under Nr. 1, 2det og 3die Stykke, Nr. 7 og Nr. 9 fremsatte Forslag.

Da Planen udfastedes til den ny Theaterbygning, nærede man den Forventning, at den gamle Bygnings sceniske Maskineri og Apparat med nogen Tillempeelse lod sig overføre i den ny Bygning, men dette viste sig, da man skulde iværksætte Flytningen, ugjærligt. I Erkjendelse heraf bevilgedes et Tilskud til det for Maskineriet oprindelig reserverede Beløb af 38,500 Rd. Men tilbage stod Dekorationerne paa Scenen. Det blev strax indlysende, at det ældre Materiel af denne Art (med Undtagelse af Sætsstykker) ikke blot ikke lod sig uden Videre overføre i den ny Bygning, men at den allerstørste Del deraf heller ikke ved at omgjøres lod sig anvende med Nytte. Følgen deraf blev, at man ved det ny Theaters Nabning var overordentlig stærkt indskrænket med Hensyn til Valget af de Stykker, der kunde opføres; thi mange af disse kræve med Nødvendighed et særligt scenisk Apparat, særlige Kulisser, Bagtæpper o. s. v., der ikke havde, ikke kunde skaffes tilstede i kort Tid, og til hvis Anskaffelse man desuden manglede de fornødne Midler. I den siden forløbne Tid har man stræbt at høde paa Manglerne ved Anskaffelse af det Manglende, saavidt Indtægterne har tilladt det, men Meget staar endnu tilbage. Siden dette er skaffet tilveie, har Theatret ikke i deni Henseende Frihed i Benyttelsen af sit Repertoire. Friheden begrænses altid i større eller ringere Grad ved Personalet, men mangler tillige Driftsmateriel, bliver Banfeligheden ved at tilveiebring et godt og afvejlende Repertoire ofte uovervindelig. Deraf maa nødvendigvis efterhaanden følge en Aftagelse af Interessesen for Theatret og deraf igjen en Formindskelse af Indtægten. Theatret maa derfor have sit Driftsmateriel suppleret, baade for derved at blive sat istand til at løse den Opgave, der er det stillet, og for at blive istand til at fyldestgjøre de store Krav, der gjøres til det i finantziel Henseende — og der maa snarest muligt kunne lægges en Plan, hvorefter der skal gaas frem ved Suppleringen, og det en Plan, hvis Udførelse, forsaavidt den beror paa det finantzielle, er sikret. Men den aldeles nødvendige Sikkerhed kan ikke have, naar man udelukkende er henvist til Theatrets selverhvervede Indtægt; thi denne er ifølge Sagens Natur usikker. Det tør haabes, at Theatret selv, naar man ivoerigt vil stille rimelige Fordringer til det, og naar man befrier det fra den Alt opløsende Usikkerhed, der meget længe har prævet over dets Forhold, vil være istand til at afholde de dermed forbundne Udgifter; men at sætte Arbeider iværk, hvis Udførelse strækker sig længere frem i Tiden, at gjøre Bestillinger, der først skulde betales om et Par Aar, er en Umulighed ikke blot af Hensyn til, at Midlerne til Betalingen ikke ligge parate eller kunne lade sig paavise, men selv af den paa Finantsloven givne Bevillings Befæstethed, der som bekendt kun omfatter det enkelte Theatersaar.

For at Theatret med Hensyn til sit Repertoire skal blive istand til at lægge en saadan Plan og inden rimelige Tidsgrænser se den iværksat, er det derfor en uomtvistelig Nødvendighed, at det kan raade over de nødvendige Midler og tillige udføre disse Raadigheden udover et enkelt Theatersaars Grænser. Til Suppleringen af Driftsmateriellet vil behøves omtrent 100,000 Kr. fordelte paa fem Aar. Det foreslaas da, at Statskassen yder Sikkerhed for, at Midlerne til retle Tid ere tilstede ved at stille det fornødne Beløb til Raadighed som ekstraordinært Tilskud, der er knyttet til følgende Betingelser:

1. at Tilskudet kun maa anvendes til Suppleringen af Theatrets sceniske Driftsmateriel, og at der aflægges særskilt Regnskab derfor;

2. at der Intet udredes, saafremt Theatret af dets egne Midler er istand til at dække Udgiften, lig og derfor et muligvis i Aarets Løb modtaget Forskud ved Theatersaarets Slutning tilbagebetales.